

Передплата
 до «РУСЛАНА» вкласно:
 в Австрії:
 за члн рік 30 вер.
 за пів року 10 вер.
 за чверть року 5 вер.
 за місяць 1 70 вер.
 За границю:
 члн рік 16 франків
 за пів року 8 франків
 за чверть року 4 франків
 за місяць 1 70 франків
 Подорож часо по 10 ст.

РУСЛАН

Виходить у Львові що два
 рази в місяць і руської мови
 в 9 1/2 томи, щомісяця.
 Редакція, адміністрація і
 видання «Руслана» під
 ч. 1 на Дамбровська (Курпу-
 чини). Виславська місцевість
 в Агенції Соціалістичного в
 Львові Гасманка.
 Руською мовою редакція
 відповідно вестерне.—
 Редакція і видання
 вільні від податку.—
 Особливі зв'язки приймають
 ся по шліх 30 с. від стріч
 ки, а в Наддніпрянській 40 с.
 від стрічки. Подяки і приві-
 тання домашня по 30 ст.
 від стрічки.

•Вірши ми очі і думку ми зарпали; а не змалюємо ніколи і щирі не помилки,
 бо руське ми серце і віра руська. — 8 Руськакових польських М. Шпаньванка.

Річ міністра-президента бар. Бека в роз-
 праві над угодними пропозиціями.

(X) В розправі при першій читанню
 угодних пропозицій в посольській палаті за-
 борав слово також бар. Бек, щоби, не ви-
 переджуючи виставленої оцінки сих про-
 позицій в комісії, дати деякі пояснення державно-правних і фінансових справ сеї угоди. Австрійське правительство мало в угодній справі рішати си, чи на місцях дотеперішньої взаємності між обидвома державами монархії не заключити договору між ними. Наколиб угодою переговорів між обидвома правительствами були розблани си і дальше тривав стан взаємності, тоді австрійське правительство мало би віддати руку, однак лише в рамках зобов'язань торговельних договорів заключених в заграниччю. Се довело би було до великої невпевнености і тому правительство воляло заключити договір. Тут виявила си конечність вводити домаганню Угорщини і вразити значащіє її в народо-господарську незвизначність. Австрійське правительство не опирало си тому, позаяк користе управлінню в народо-господарських взаєминах на десять літ уважало оно за надто важним, щоби не

розбланити угоди задля державно-правних сумніви. На основі закону про спільні справи Австрія не в привязана навіть до форми цілово-торгового союзу, бо в тім законі не говорять си навіть про цілово-торговий союз. Тим вказує си лише на умову, яка на основі часового порозуміння повинна бути зроблена в народо-господарських справах.

Вжеж і цілово-торговий союз був договором, так що договорна форма естувала вже й данийше. Міністер-президент вказав на те, що тут не розходять си, як сі відносини називають си, а лише о те, щоби з одного боку була обезпечена свобода обороту, а з другого боку, щоби се було так обезпечено, щоби спонсвоно домагаючи чужих держав на найбільшій майдю до до свободи обороту.

Міністер-президент намагав си з великим притиском доказати, що нова форма віднеси до Угорщини не стоїть в суперечности з обов'язковим законом про спільні справи також в постановях про підписуванню народо-господарських договорів з заграниччю. На основі закону про спільні справи є спільними заграничні справи разом з дипломатичними і торговельними заступництвом супроти заграниччю. Дотеперішній цілово-торговий союз постановляють, що заключене народо-господар-

ських договорів з заграниччю повинен довершувати міністер заграничних справ, але на основі порозуміння з обоюсторонніми міністрами ресурортів. В будучинні такі договори буде також заключати і підписувати міністер заграничних справ, а будуть крім того додавати свої підписи представники обоюсторонних правительств. Міністер-президент бар. Бек добчав в тім лише нираз тепер вже на основі цілово-торгового союзу міністри заграничних справ вложеного обмеження, що він є зв'язаний участю обоюсторонних правительств. Зверхню ознакою сеї участі буде в будучинні підпис імен на тім договорі, хоч застережене законом про спільні справи дипломатичне і торкове заступництво супроти заграниччю не змінить си. На се одо треба замітити, що державно-правні постанови про угоду, котрі надають Угорщині в народо-господарських справах міжнародну індивідуальність, написані м'якше симпатичним чорнилом. Що з того в будучинні можна буде вичитати про державно-правні наслідки угоди, можна бодай причувати на основі найновішої промови угорського міністра торговлі. Міністер-президент бар. Бек добре зробив, що не вважав себе покликаним пожертвувати австрійські матеріальні інтереси при обороні сего вилому. Але не дасть

Сирота.

(Картина з життя).

Мати не пустила сьогодні Борика в школу, бо чогось ще з ночі занедужала і досі навіть не вставала з постелі. Лежить, скривившись долі на якийсь ядлощці, болячо стогне.

Маленький, сухенький Борик не розуміє, що се з незнакомою стало си з матом, і мовчки, насуплений, сидить собі на лаві коло невеличкого віконця та пиливо, ніякось вдивляється си в високу хурру на столі білях, як той папір, зм'якши жужом сорочок, хусточок, рушників. Його мама завше так гарно прала дядю людей.

«Хтож се його мам, таку силу, прерутьчиши на завтра? Може мамі і цілий день лежати тут?» — нерозважним питаннем стояла в його страшенній голощці думка.

Він знав, що доконче сьогоднігнє треба пожити всію ту білизну, бо завше мати звичайно завтра розносила її по панах і дівчалкам за те од їх гроші, і си думка мучила його. Він нахмурив своє смуглясте чоло й з острахом повів очима на матір, мов питаючись поглядом: «Щож се оно буде?» Не одриваючи, дивив си, а нещасна мати корчилась долі, надаваючи йому сили ослабленим руками на живіт, і стогнала.

— Дай води, Борю! — ледве чути, криєть зуби прощидляла вона.

Борик слухинно метнувся з місця, радий, що мамі мабуть легше, набрав у бляшану квартиру з іржавого відра вчорашньої води і обережно підступив до неї.

— Натє! — тихо промовив він.

Але мати, немов і забула вже, що просидла, і не дивилась на його.

— Натє! — голоснішше тоді промовив він.

Вона, така змучена-змучена, помаленьку розплющила мутні очі, жалісно глянула на свого хлопчика й протстала до його тремтючу рукою. Взяла квартиру і тільки конток випила, як її знов скопило. Запнула си — страх як!..

Пережляканий Борик ледве встиг підхопити квартиру і скривив си плакати.

— Борю-сину, по-помираю!.. Ой, погано-по... — застогнала мати і тут її вже скорчило-скорчило, аздавалось, аж кістка затріщала.

Тепер тільки Борик зрозумів, що в матірю щось дуже але. Мерщій він поставив на лаві квартиру з водою, аж гунув і се так сумно розлягло си по всій хаті, і сам як був, босий і простоволосий, без панки, в одній сорочці, вилком з чадної, новоючю розпареним вилком хатинки й вилбг на вулицю. Чого? Куди? — А він і сам гаразд не знав... —

Тепле осіннє сонце підбігло уже високочю і Борик так угадував, що в школі саме перша зміна. Він про се думав і, важкодіхаючи, несвідомо гіг кудись широкую, довгою болотаню вулицю,

пелю, поїд самими тинами, де були на невстелених пішоходах протоптані стежки. Сю вулицю він добре знав: кожний двір, кожен хату, бо одкоди й знав себе, — вона все такаж і тіж люди на й живуть.

Перехожі байдужо минали його, зовсім не зв'язуючи на сього напів-розданиного хлопця (чуж мало то їх, таких, тепер ходять?); а він тільки инколи припиняв си, коли йому напроти йому гурт людей, щоби переждати, поки вони пройдуть сухою стежкою, і потім біг далі.

Він майже ні до чого уважно не придивлявся си, щось думачю усе про себе, а дядька Савата протє побачив چه задане. Оно він, пняний, лежить в грящці коло монополі, — підвезти си на руші в упаде, підвезти си і знов уваде. Борик добре його знав, бо не раз бувало, вертаючись з школи, з иншими хлопцями ардувати си з ним. Він так чогось не догадував через те, що його Пинем прознають... Він ніколи тверезий і не бував, прийняти Борик щось не заперити...

Порівнявши си з Саватом, Борик не витривав і гукнув:

— Дядьку, дядьку!.. Ку-ку-рі-ку!..

Але Сават вогтузга си в гразі й не звернув на його увагу. То звичайно він гаявся си за пустунами або лаяв си поганую дядьку. Він тільки спер си на руку, зівнів свою розкудоджену, забурдунену пильну голову на бік і голосно кричав:

ся заперечити, що зроблено великий вилом в мурах Австро-угорської монархії.

Бар Бек вважав своїм обов'язком пояснити палаті державно-фінансові умови угоди. З державно-фінансового становища складає ся умова з двох частин: із сплати рентного з'об'язку і з книги. Міністер-президент заперечив, мов би не опустив принахил Угорщини що до процентної стоїти капіталізація рентного з'об'язку мстила ся компенсація за піднесення угорської квоти. Умова про рентний з'об'язок має вартість і взаємну вартість в самій собі без огляду на квоту. Австрія перенесла зоб'язок Угорщини до сплати, котрого перше не було, хоч речницею сї сплати слагає дальшого часу. Крім того має Австрія ту користь, що може з'об'язку ренти кожодочно конвертувати при корисних усявих стоїти процентної і не потребує наперед ділити ся з'анеском. За те зробила Австрія уступку, що Угорщина може конвертувати не по 4 2% але по 4 325%, що означає ріжницю капіталу около 40 міль. кор. на наше з'об'язане. Але що Австрія при конверсії з'об'язку ренти з процентною стоїпою 4% річно з'анесе 2 8 мільіонів корон, то супроти того при з'об'язанні около 40 міль. кор., числячи по 4%, випалаб стра-та около 1 6 міль. кор. Австрія зискала отже 800 000 К річно. Навіть по потребу страти остав би малий зиск. Міністер-президент низаку на основі тих обчислень, що супроти користи квоти нема фінансового з'об'язаня. Річ міністра-президента причинила ся до поясненя угодових предлог, котрі в мотивах не були так основно обяснені.

Святотрадські рабунки у Франції.

Ще в сьвіткій паміти остають грабіжкі збори дорожності в Лоувте, ще не увословилась чинства по рабунку, якого допустила ся на церквах бандя Тома, а вже склало ся нове нещастє: з музею в Saint Germain en Laye зешла надворішні скарби. Дві рідкі рукописи і 50 гривар з 18. ніка, покочає зі збору королівських з'аміт, забрали злодії. Та тої погані кривда же и масонське правительство хоче узаконити. Французскому правительству не достить, що оно відомію Церкві засобів до життя, оно ще кидая ся на старинні дорожності, які причинно і до зведення релігійного культу, а сим святотрадствам, до котрих в зній день перед лицем цілого світа прикалаає злодійску руку, хоче надати позір легальности. Отсе лютка французского міністра культу, який хоче церковні скарби зібрати до музеїв, до «цирктарій штуки», де складає ся памітькі давно пержитих епох протєвїти. Правда, католицке християнство після погляду таких людей, які теперішні Франці міністри, як наші ісповідники «Діла», належать вже до тих епох! Фанатична «Lanterne» і єї прихильники підкожують Брйянда не лише «за дла безпечности», але щоб Церкві задати ще оден удар, а заразом «попівуюкорити через вотум недовіра. Противно Рігадо широ відраджує від сего кроку. Поодинокі діла штуки, говорити він, через перенесєня їх в чуже окружене можуть лише стратити, а тоді було би (!!) ще чистим рабунком на церквах, як би їм відібрано скарби, до котрих привязали ся ози і серця вірних від донтих поколинь.

Як Брйянд схоче, то він на жалє знайде в парламенті голоси з тим рабунком, щобі так покрити себе. Якогось вибуху загального обурєня нема що очікувати, бо до сего були вже дані ще по важнішій нагоді, які остали без наслідків тих, котрі мусіло би було викликати сидїти в іши е релігійніе жите. Власне его брав, і на тим полєтє сумний прогнозистам дла Церкві позашеної зовсім самій собі у Франції. Що за сумний став, коли шпїри французькі католики в краю, котрий називає себе найстарішою донькою Церкві, мусять потїхти і слабї надї в тім шукати, що наїтї, протестанти осуджують розбійниче знасилення Церкві в «католицьким» краю.

Оден протестантський писатель представив в часописі «De Genève» під написєю «Голос тревоги» положєне зароботку католицькі Церкві в Франції і єї вигляд. «Предвїдувати — так пише протестант — що католицькі Церкві у Франції по відлученю єї від держави буда грозили недостаток гроша, ще не давно значаю би було сумнівати ся о великодушности католиків. Але нинї заважає менї добре об'язаний сьвєщенник, уживаючи великої поваги, що вже нинї, ледя минув оден рік проба, положєне у всіх дїецезіях Франції представляє ся сумно». Дописуватель відликає ся на високає париского каноніка Couget'a, котрий через кард. Рішарда зі справною реорганізаці Церкві у Франції є добре об'язаний. Дїецезія париска мала взагалї 560 тисяч річної ренти, а якої тепер Церков заробовано. Але при тім сконфісковано і заклади. А без семінаря нема сьвєщенників, а без сьвєщенників нема культу. «Наколи католики в тім напрямї не вповніть свого зоб'язку — пише далє сей протестант — то за дла браку сьвєщенників в програу десяти літ устанє релігійний культ».

Тепер запроваджено «Божий грин».

Канонік Couget говорить, що лише мала часть «жертволюбних католиків» интересує ся практично добром Церкві, і дїецезія париска вже нинї стоїть перед е ф і ц і о т о м.

Тому то віданая ся єпископ з Landeges: «Дож в се обурєня, як в народї повинна була викликати секстрація дїбр церковних? Де є пробудженє релігійного життя, яке повинно було наступити по знесеню конкордату? Можливо, що обурєня було в першій хвилі, але оно коротко тривало. У деяких, хочє се хотїно признати, з'являю ся ново в «благородних протєстах, навіть у відважних ділах. Але що дїє ся з великою масою? У неї був опір як солодийний огонь. У Франції признають ся до сего, навіть до несправедливостї. Мусїно признати, що р'адї мимом своєї несправедливостї далекий бун від сего, щобі викликати у нас оден з тих сьнасных подвигів, які пережила Німеччина в часі Kulturkampf'а а Бельгїя по ліберальнім аконотворєнїям. Таке то є наше положєнє, отверто сказанїю, певно не їм нинї радше як сьвітлім. Церков без борб. Церков без легальної екзистенції, отсе в двох словах нах теперішній біаєнс.

«Univers» пишучи про теперішній стан духовєнства, так кінчить: «Коло одного дня устане добродїєнїсть, яке роздає по дїецезїї грїш Божий, то положєнє сьвєщенника у Франції будє гірше як і мїж дїкими людьми и, Франція будє тоді найужуднішою і з всіх країв мїсїйних».

Але тої перспектива не перешкаждає богачам Французам бїдувати дїлити ся на положєнє Церкві і єї сьвєщенників у Франції. «Вони полїтї задати автомобільним», сказав інформатор дописувателя до Journal de Genève, як журити ся царством Божим, котре з молитвою давно вже забули.

Просимо відновити передплату.

Новинки.

— **Календар.** В неїдію: руско-кат.; Іларіона; римо-кат. Губерта. В понеїділок: руско-кат.; Іларієт; римо-кат.; Кароля. — Вївторок: руско-кат.; Іконо; римо-кат.; Захарія.

— **Завва довіра для президїи руского клубу.** «Діло» яке в останних часах помістїло ряд статїє в напастах на посів Романчука і Василька, напочатало у вчерашнім числї отже приславо умє з секретарїату руского клубу заяву: «В краєвій пресї появиля ся посїдним часом дописи і інформації, які не справдію або тенденціозно представляли так подїї в клубі як його полїтику. Особливо прикро вразили членів клубу атаки, зверненї проти президїи клубу. В. посів Романчука і Василька, які і проти загалу буквописних товариств. Клуб висловоє на засїданю дла 28. жовтєня с. р. з причина загадних атаєв одводуючно ухвалоє своє пове довіре о б о м провідникам клубу, п. п. Романчуков і Васильков, та рїшав просити Хвалну редакцію «Діла» о помпше сет заяви в повній основі. Заразом констатувє клуб, що буквописні товаришї поступаютя завсїгда лїяльноє супроти ренти членів клубу, а в своїй дїяльности руководят ся виключно інтересом цілого українського народа. У Відні дла 29. жовтєня 1907.

Др Лєв Бачинський в. м.; Вячеслав Будимовський в. р.; Тригорий Целмийський в. р. Др Станіслав Діятинський в. р.; о. Фоміє Іосиф в. р.; др Олександр Колєса в. р.; др Євген Левицький в. р.; др Кост Левицький в. р.; др Микола Лагодинський в. р.; др Володимир Осеримович в. р.; др Теофіл

— Бері мене, холєро!... Бері Дави!... А, боїш сїя...

І це щось вигукував, та Борик уже був гев од його й не дослухавсь.

Вискочив далї на майдан, такий засьмичений, засьмичений...

— Гей, стережись!... Хлопче!...

То на Борика крикнув візник і він ледве устг пробїгти, а то так і налетїлаб на його коняча.

— Ч-чорт! Преть ся! — залїсно буркнув Борик і лютю кликнув на візника.

Але побачив на бричї якогось пана, що обхоєня попід руку зовсім просту жінку, і замислив ся... Пан підтримувє ту жінку, а вона чогось усе колибать ся, колибать ся...

З широкого майдану Борик повернув у вузьку вуличку, чисту, вибурковану, з цегляними пішоходами. По обох боках її такі великі крамничї стоють, з усяким крамом у вікнах. А будинки такі високі, високі, що аж у вїзач болять, коли задереш голову побачити самий верх.

«О, так сего я тепер завду до тїтї Уляниє», — подумав Борик, коли нарештї схамєнув ся, де він.

Він пішов не так трудно. В грудях у його щось аж харчало, а в боку немилосердно кололо, та то йому бїдукає! — Отже проїтї сей двір, а там той, а там отой з довгелезною якоєсь поїткою, а отам уже і тїтка живе... Бязько!

(Коєнь будє).

Оповіді.

— Дальший репертуар руского театру в Стрию (Сала "Народного Дому". Початок 7. вечером. Білетя продає Народна Торговля).

В неділю 3. листопада "Запорожець за Дунаєм" народна опера в 3 діях Артемовского.

Аматор. вистава у Львові. В неділю 2 с. м. драматичний твірковий ансамбль "Сокола" відіграє шукку Александрова і Старикого "Ой не ходи Гришко та на вечерніч". В ролі Хоми вступили п. Махійський, а в ролі Галини п. Махійська, б. артисти руского театру. Початок о 6 1/2 год. Вступ: кірса по 120, 1 К і 30 с. місце до стая 30 і 40 с.

Тов-о для розвою рускої штуки змінило локаль. Сам мави честь завідомити П. Т. Пульнику, що з дзем 1. листопада с. р. змінило локаль канцелярій і робити Товариства для рзавоу рускої штуки у Львові. Канцелярія Товариства буде тепер містятися в домі Тов-а "Просвіта" Ринок ч. 10. І пов, де просямо зі всіма інформаціями і за замовленням удавати. Робітню же перенесено на передмістє, де винятімо більший локаль, як був в "Краківській готелі", та під кориснішими умовами. Занялемо, що як дотерат так і на будуче будемо прймавати замовленя за обсягу малерства, різьбарства та позволатарств і їх виконувати після стелених планів виготовляючих артистами членами нашого Товариства після налучшого внятия та совісти в новому вдовосені П. Т. замовляючих. Утрава.

Наука, штука, література.

— "Ворог народоци". Д-ій В. Гиченко видав в Київі українській переклад 5-актової комедії Генриха Ібсена "Ворог народоци", зладженій М. Загірською. Про сю киявську жисть "Рада" ось що: Переклад пєси покойного норвежского драматурга Г. Ібсена "Ворог Народоци" звична вклада в нашу зовсім маленьку театральну бібліотеку свѣтового репертуару. Ми можемо не погоджуватися з думками, висловленими в творчому норвежскому драми, що наприклад "налучший на світій той, хто найбільше за всіх самотній" (ст. 116) та з іншими оригінальними поглядами доктора Стокмана на громадьяство, на партію, на організовану більшість, але повинні визнавати за реальні, правдою — художній его тип громадьянских діячів закутного норвежского міста. Хоч і стовить єдічя з їх організованому громадскою думкою, з їх ідентичними, похоловшими роботничими газетними словами в "Народного Вістника", а їх подлості і бонизато голоді, такої, якою вона є, правди, на чужоземному норвежскому ґрунті, то вони дуже нагадують нам і наших "громадьянских діячів", і нашу громадські болячки. Ібсен зумів зробити свою пєсу, не вважаючи на її спеціальній характер, сьвітovou, интересною для багатьох, коли не для всіх, обставина громадьянского жатя. Образ самого "ворога народоци", доктора Стокмана яскравий, клясично змальований, дового зоставити ся живим цікавим тишом. От через що не можна не витати перекладу сї пєси для української сцени, саме тоді, коли вона перебуває острє перешлене, коли стоїть пєкуче питанє: чи зостатися їй, загорнувшись у етнографічні форми, старою українською сценною і, не вмараючи змерти, чи ступити на просторий шлях новішого репертуару, оздобивши себе драматичними творами, в яких тремтїлоб само велике цікаве жатє? Про саму працю перекладчика не буду я дового казати: їм его свѣдчить про те, що переклад добрий. Прямємо вражає в нїм те, що кожному з жаргальних висловів Стокмана та вищих дївчих осіб, знайдено відповідні влучні українські, а не перекладені до с. Не надає пєси яскравих живих фарб і тому би краще переклад на сєну.

— Переклад з української мови. Осени Утуділе переклад на литовську мову українській жарт в 1-й дїї М. Левчицького та Попова — В Клауці.

Телеграми

в дия 2. листопада.

Прага. Кружляе чутка, що бар. Бок предложає дрови Герольдова теку міністер-вем ляка. Др. Герольд застеріг собі час до надуму.

Петербург. Доси відомий в вивиді 343 виборів послів до думи. Вибрано: 166 "правих" і монархистів, 103 жовтєвців і умірених, 3 членів союзу мирового відродженя, 26 кадетів, 20 "лівих", 9 соціальних демократів, 9 шехо-пальців, 6 магомеданів і 1 дикого.

Кольонія. Köln. Ztg. доносить, що німецький пісар Вільгельм перестудав ся і легко не дуждає. На порученє лікарів пісар переležує більшу часть дня а ліжку.

НАРОДНА ГОСТИНИЦЯ

Готель, ресторация і казарна — ріг ул. Сикстуской і Косцожска у Львові.

Прихали дия 1. листопада: о. Теод. Карляк з Гулостоу, Іван Косак з Корона, др. Ів. Зілянський з Бережан, Ів. Поповський з Бережан, о. Савин Дурбак з Тернополь, Евг. Мандичевский з Тернополь, Сал. Мандель з Самбора. Сем. Труш з Золочева, Ант. Бордуляков з Ходачкова, Григ. Диків з Перевода, Сидір-Ваньо з Камінки, Ал. Салак з Бурштина, Анар. Дорьянський, Лев Керонський і Вол. Ненер з Бузача, Вас. Дорожницький з Калужа.

При закупні товарів просимо поклакувати ся на анонси нашої часописі!

Colosseum

В пасажі Германів

при ул. Соняшній у Львові.

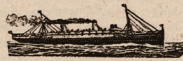
Нова сензацийна програма.

від 16. до 31. жовтня 1907.

Шодено о год. 8. вечер представляє. В неділі і свята 2 представления о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятиліт High-Life представляє. Білетя вчасніше можна набути в конторі ґрунта при ул. Кароля Людвика ч. 5.

можна набувати в "Соціалістичнім Базарі" у Львові і у всіх торговлях в краю.

Америка - Жакага

Корабельні білетя до Нового Йорку, Бостону, Філадельфї, Кебеку, Буенос Аїрес і т. д.

G. Schyns, концессионаваный кор. бельгійским правителством корабельний экспедіент

Appelmanstrasse Nr. 1. Antwerpen.

Глядає ся агентів. (6 6)

Поручає ся дешеве і совісне Артистично ритиничне заведење А. ЗІГМАН

у Львові, ул. Сикстуска ч. 14.

Робітня металевих і кавчукових пєчатков.

Монограмм, гербів і всякі гравури — виліскія ритовані і лані, прасовані бланки для сторожній і товарств — Поручає ся який доставлє рїзних руских товарств і Урядів парохильних. (24—25)

"Шеалтир" розширена

в дусі християнської молитви і пр. для ужитку церков, і молитвенної, поручена всіма громадами Орденартистами. В оріані 4 кор., брошурована 3 кор. 50 с. Вислає за попереднім присланням гроші, або пошлатоу: А. Слюсарчук, пріох Рунгута, п. Пемєнжик.

Трівний і певний зарібок від 20 до 30 К тижнево

Може мати кожвий, хто буде працювати на оплєтєнній "додат" "Шеалтир".

С "Шеалтир" Аві як аві час не можуть бути на перекладі.

Видалєне не мав жадного звачіня. Докладне виченє гаром. На базисе послєднього учительського до дому. Скінчені праці прймаємо до дальшої відражиди.

Перше галицьке підприємство домашних робіт пошчюкових на двох машинах до плетєня

Лїтбаів і С-на Зареєстроване товариство торговельне Львів, ул. Козаковського ч. 39—34.

Не купуйте кудистих машин, бо оня без вартості! Жалкаві проєкції! (27—?)

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

принймає вклади і виплачує заплата на рахунок білетів, примає до перекохана папери вартісні і дає на них заплата.

Крім того відродженю подібно як в іститущих заграничних т. ав.

Сховни депозитові. (Safe Deposits)

За оплатою 50 до 70 корон річно, депозити дістає в сталій касі пиварній сховок до вилчючного ужалку і під власним ключем, де безвечно і дешевіше перекохувати може спок майже або важкі документи.

Щод тим зглядом шоробва Банк гіпотечний має найдоглядній зарядженя. Пріям дотого того роду депозитів одєржати можна безплатно у відділ депозитовий.